

קריאה קרי

על טעם וריח — אין להתחכך. אך לפעמים יש טעם להתחכך על הריח, ויש ריח למתחככים על הטעם.

זה נוגע גם לספרו של אורי אבנרי, מלחמת היום השביעי. העיתונות הישראלית אינה ממהרת לפרסם ביקורות על ספר זה. אמנם זכה לביקורות בטיימס הניו יורקי ובטיימס הלונדוני, הוזכר בעיתוני מוסקבה וקאהיר, הביא לתגובות מצד כמה מגדולי ה"ימ" סוריונים בעולם. אבל אצלנו, בארץ, האנשים זהירים יותר. רק רוברט וולטש, הוגה הדיעות החזיק הכותב בהארץ, וסילבי קשת, העיתונאית השנונה הכותבת באותו עיתון, כתבו על הספר. אגב, שניהם בחיוב רב.

אך הנה, סוף סוף, נעור למרחב, אחד מעיתוני המימסה, והקדיש לספר ביקורת ארוכה וממצה.

יש טעם לכגם...*

מה כותב למרחב?

„שיטחיות מדהימה“... „קביעות מופרכות“... „מגוחך“... אך ב" עיקר: „הספר דוחה בטיגונו... מחשבה עצמית מגוחכת“.

מדוע? מפני שהמחבר כותב על עצמו, זוהי טענה כבדת-מישקל — אם אין לוקחים בחשבון כי הספר כתוב בסיגנון אוטוביוגרפי. היינו נכניעים לאיניגו-הטעם של למרחב ומכירים בו כשופט עליון בענייני טעם וסיגנון — לולא הופיע השבוע עיתון לא כחות חשוב ממנו, ואומר את הדין.

נובל אובסטרטר הוא השבועון המכובד ביותר בחוגים האינטלקטואליים בצרפת — ואולי באירופה כולה. בשביל אינטלקטואלים ואניגטיסטים, אין שופט מוסמך ממנו.

והנה בא שבועון זה דווקא ומתחיל לפרסם סידרה של סרקים

הכותרת ב"נובל אובסטרטר"

מתוך ספרו של אבנרי. יותר מזה: הוא ראה בכך חשיבות כה רבה, שציין זאת על השער שלו, והכתיר את הפרק הראשון בתואר „מיסמך השבוע“.

איזה פרק? כמה מזור: דווקא הפרק האוטוביוגרפי, בו מתאר אבנרי את תולדות חייו (ושהועתק גם בהעגום הזה).

„יצירה של שלום“*

בהקדמה שלו כותב העיתון:

„המיסמך שאנו מתחילים בפירסומו לקוח מספר הצריך לעניין את כל העולם, ולא רק את המיזרח התיכון. ברגע שבו מצפים הכל למלחמה חדשה בין ישראל וארצות-ערב, העלולה למרוץ בכל רגע, מהתה ספר זה יצירה של שלום.“

„המחבר, אורי אבנרי, הוא עדיין אדם צעיר. כעורך שבועון בעל תפוצה רבה וכחבר הכנסת, יצא לו שם של קול קורא במידבר. אין הוא אוהב כשאומרים עליו שהוא, איש השמאל, אין הוא גם אוהב שמישהו מטיל ספק בשרשיו העמוקים בארץ-ישראל, ובהחלטתו להגן על המדינה העברית. אולם הוא אנטי-קונפורמיסט.“

„הוא שונא בלהט כל קולוניאליזם, ולכן גם כל סיפוח. הוא רכש לו אהדה רבה בקרב הערבים ובקרב האינטליגנציה היהודית ב" ישראל. הוא מציג תוכנית שיש בה, לדעתו, למנוע מלחמה ולבנות ברית יהודית-ערבית בתקיימא. מן הראוי הוא שקולו יישמע.“

נאצים ואנטי-נאצים*

אגב, אולי כאן המקום לעמוד על הדיווח הסלקטיבי השורר בעיתונות הישראלית בכל הנוגע לנו.

הנה פירסם מעריב, בהבלטה מירבית, בתוך מיסגרת מיוחדת, את הסיפור כי עיתון גרמני ניאורנאצי — דויטשה זולדאטן צייטונג — המליץ על ספרו של אבנרי, יחד עם ספרים על היטלר.

באמת מדהים. אבל מעריב שכח לספר (ואולי גם לא ידע) כי אותו עיתון נתעב המליץ גם על ספר של דוד בן-גוריון, ועל ספרו של הפרשן האמריקאי וייט על בחירת הנשיא קנדי.

על כל פנים — ההמלצה הנאצית באה כמה ימים לפני המלצת נובל אובסטרטר שהוא, במיקרה, עיתון של השמאל האינטלקטואלי הקלאסי. כמה עיתוני ישראל דיווחו על כך שציתון זה מצא לנכון להעתיק את ספרו של אבנרי? וכמה הודיעו, בשעתו, כי דר שפיגל, הגרמני, שהוא ההיפך מניאורנאצי, הקדיש לספרו של אבנרי שמונה מגליונותיו, והביא את תוכנו למיליוני בתיים?

כמה עיתונים הודיעו כי ספר זה הופיע באחת ההוצאות החשובות ביותר בצרפת, שבועות מעטים אחרי שהוטיע באחת משלוש ההוצאות הגדולות ביותר בגרמניה?

אני כשלעצמי הייתי מציע לך לחתור על כל חות-

סוד ההצלחה

להצלחה הרבה סודות, אבל סוד ההצלחה שלי הוא:

הריח הנעים המלווה אותי במשך שעות, הניחוח המפתה כל גבר ניחוחו של לימור

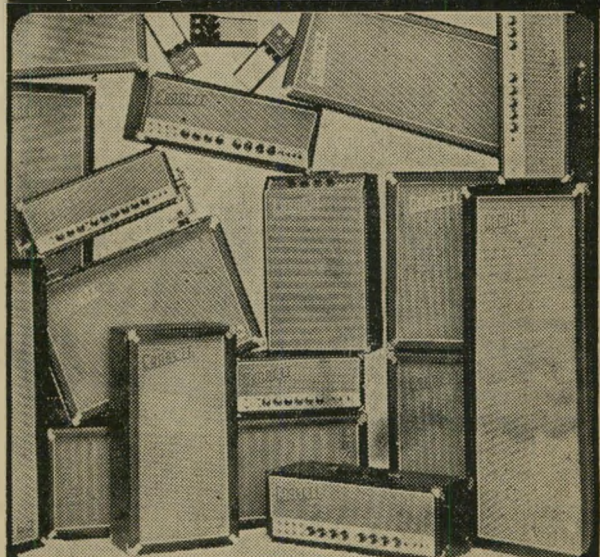
הסבון לרעננות העור

לימור

באיכות צרפתית מעולה

מנשירי איכות בחחירי הפתעה!

למלונות וקיבוצים מערכות הנב" רה למיקרופון ניס, מוסיקתי רקע וכו'.

ללחקות ציוד שירה ונגינה